

Steder. Jeg tror ogsaa, at en Nedsættelse af Beskyttelsen bør finde Sted, men jeg er ganske sikker enig med Regjeringen i, at man ikke skal gaa saa vidt, at man ruinerer de Kapitaler, som allerede ere anbragte i industrielle Foretagender; man skal, som den ærede Finansminister har udtalt, ikke bidrage til, at der kommer nye industrielle Foretagender, som kun kunne bestaa ved Beskyttelsen noget, støtte den Industri, der allerede har vundet sig istand til at kunne konkurrere, men ikke uden meget store og dygtige Anstrengelser. Der er altsaa overordentlig mange Punkter i Toldforslaget, saaledes som det foreligger, som jeg meget godt kan slutte mig til; jeg tror, at det gaar for vidt i det sidste Punkt, og der er flere Punkter, jeg ikke fuldstændig kan acceptere. Naar jeg dog mener, at man ikke bør gaa videre med denne Sag, har det forskellige Grunde, navnlig tror jeg, at det uden en væsentlig Medvirkning fra Regjeringens navnlig Finansministerens Side vil være umuligt at gennemføre Toldreformen. Jeg er endvidere fuldstændig enig med den ærede Finansminister i, at det vil være mange, mange Aar, inden vi faae en Toldreform, naar vi gaa den Vej, som Folkethinget er gaaet, nemlig at indbringe et samlet Forslag. Jeg tror kun, at man naaer det ved stykkevisse Reforme, og jeg beklager i høi Grad, at man har vundet de to smaa Reformlove tilbage, som Regjeringen har forelagt, og da navnlig den ene, skjøndt jeg ingenlunde fandt den fuldt tilfredsstillende, men troede at maatte ønske Indbringer i den. Naar man tror, at Beskyttelsen er for stor, bør man fjerne den netop, for at Folk skulle arbejde for at konkurrere, men jeg vil tilstaa, at disse to Love vilde under ordinære Forhold for mig langtfra være tilstrækkelige. Jeg tror, at der er andre Gebeter, andre Positioner i Toldloven, om hvilke der har været saa stor Samstemning tidligere, at en Reform i dem maatte kunne komme, da de stode og forstyrre Virksomheder; man maa ikke lade sig nøie med at tage altså smaa Stykker, men man maa tage flere Stykker. Jeg skal nævne nogle enkelte Eksempler, jeg skal saaledes anføre Nedsættelse i Skibsafgifterne, hvorom man jo fra alle Sider har været enig, ligeledes en Forandring og maaske ogsaa Nedsættelse, men navnlig en Omlægning af Skatten paa Manufakturvarer; denne, der spiller en saa overordentlig Rolle i vor Indførsel, er i saa høi Grad generende efter den nuværende Toldlov, at jeg, skjøndt jeg ikke er i den Grad Sagmand, at jeg kan tale med fuld Bestemthed af egen Erfaring, men kun efter hvad jeg har hørt fra Andre, og ogsaa efter det Resultat, man er kommen til i det andet Thing, tror at kunne sige, at Manufakturhandelen og Befolkningen i det Hele vilde være vel tjent med de Positioner, man der indførte. Jeg tror ogsaa, at det er et af de Punkter, som burde medtages, men jeg skal ingenlunde bebrejde Regjeringen, at

den ikke er gaaet videre. Jeg tror, at det nødvendigt maa komme dertil, og haaber ogsaa, at man vil komme dertil, men jeg kan godt forstaa, at selv om Regjeringen var af samme Mening som jeg, er Tid og Sted ikke altid lige beleilig. Jeg kan overordentlig godt forstaa, at Regjeringen siger: vi have i Dieblisset vigtigere og større Formaal; selv om det er nødvendigt for Befolkningens Interesse, maa vi dog lade det hvile for større og vigtigere Formaal. Disse Formaal kjende vi jo alle, og det er Formaal, som jeg med overordentlig Varme kan slutte mig til. Jeg kan forstaa, at Regjeringen siger: Vi maa se at faae Klarhed paa disse alvorlige Spørgsmaal, se at arbejde med Representationen paa dem, saa maa det Andet vente til roligere Tider. Jeg er imidlertid overbevist om, at den Tid maa komme, men jeg tror ikke, at vi kunne faae en Toldreform, undtagen den bæres frem af Regjeringen og støttes af den, undtagen under ganske overordentlige Forhold, hvor det staar som en Principisag, saa kan en Befolkning bære den frem, ligesom den ogsaa da kan fremmes gennem det private Initiativ. Under Forhold som de nuværende er der ikke nogen som helst Udflugt til at komme til noget Resultat, undtagen det at gjøre Opposition mod Regjeringen, hvortil jeg ikke ser nogen som helst Grund for mit Bedkommende, idet jeg ikke kan erkjende, at det har saa stor Vigtighed at fremme Sagen nu, at det jo nok kan forsvares at tilfidesætte den ligeoverfor en saa overordentlig vigtig Sag som den, der for Dieblisset foreligger ved Siden heraf. Jeg vil altsaa ikke deltage i nogen Opposition, men jeg har ikke villet undlade at udtale, at jeg med Hensyn til Toldlovens enkelte Positioner og med Hensyn til flere Beskatningsspørgsmaal ikke staaar paa samme Standpunkt som den ærede Finansminister. Jeg vil imidlertid ikke gjøre Opposition, selv om den kunde føre til et Resultat, hvad den ikke kan nu.

Udsig: Jeg tror ikke, at den ærede Taler, der jo forøvrigt udtaler sig fuldstændig i Overensstemmelse med mig, havde nogen Høie til at bebrejde mig, at jeg havde været for streng mod Folkethinget. Jeg tror ikke egentlig, at jeg gav ham nogen Grund til denne Anse. Jeg mener nemlig aldeles ikke at have bebrejdet Folkethinget Noget med Hensyn til, at det ikke nedsatte Udvalg i Sagen, tvertimod ved jeg med Bestemthed, at jeg endogaa udtrykkelig sagde, at jeg fandt, at det havde gjort Ret i ikke at nedsætte noget Udvalg. Men naar jeg fremdrog den Forhandling, der havde fundet Sted angaaende Udvalgs Nedsættelse, da var det ene og alene for at omtale de Bemærkninger, der derunder faldt fra flere Medlemmers Side, og som gik ud paa, at de skulle sig saa fuldstændig overbeviste om, at der Intet kunde komme ud af et Udvalg, at de ikke gjorde sig den allermindste Illusion med Hensyn til, hvad